

2012

Viet nam, Nebraska

Sharon Kennedy

Curator of Cultural and Civic Engagement, Sheldon Memorial Art Gallery, University of Nebraska- Lincoln

Follow this and additional works at: <http://digitalcommons.unl.edu/sheldonpubs>

Part of the [Art and Design Commons](#)

Kennedy, Sharon, "Viet nam, Nebraska" (2012). *Sheldon Museum of Art Catalogues and Publications*. 82.
<http://digitalcommons.unl.edu/sheldonpubs/82>

This Article is brought to you for free and open access by the Sheldon Museum of Art at DigitalCommons@University of Nebraska - Lincoln. It has been accepted for inclusion in Sheldon Museum of Art Catalogues and Publications by an authorized administrator of DigitalCommons@University of Nebraska - Lincoln.

viet nam, nebraska

photographs by binh danh

The Sheldon Museum of Art is pleased to present *Viet Nam, Nebraska*, an exhibition of photography by Binh Danh. The artist's chlorophyll prints of Vietnam War imagery and footage of the plight of Vietnamese boat people are displayed alongside his contemporary daguerreotypes and color photographs, and the multigenerational snapshots he collected from Vietnamese American families in Lincoln.

Together this body of work creates, in Danh's words, "a history of the land" and a "self-portrait" of our city's Vietnamese community. Danh came to Lincoln in April 2011 as a Sheldon artist in residence. He met with senior citizens at the Asian Community and Cultural Center as well as student members of the Asian World Alliance

at the University of Nebraska. He visited churches and temples, businesses and private homes in order to meet and represent a multidimensional population.

The artist was two years old when his family arrived in the United States from a refugee camp in Malaysia. He grew up in San Jose, California. In 2004 he received his Master of Fine Arts degree from Stanford University and is currently an instructor of photography at San Jose State University.

In the following conversation with Sharon Kennedy, Sheldon's Curator of Cultural and Civic Engagement, Danh discusses his past, his work, and the process of creating *Viet Nam, Nebraska*.

Sharon Kennedy: You have talked about your desire to reconstruct histories that occurred before you were born but that profoundly affected you. Does your interest in history and in telling stories correlate with your decision to become a photographer?

Binh Danh: Absolutely—looking at photos has always been a way for me to learn about the past. A photograph depicts a past event. My family and I fled Viet Nam in 1975 because of the harsh postwar conditions. I recalled that my mother only brought a few photos with her, those of her parents. Growing up in the United States, Viet Nam, its history, and my connection to it was something that existed in my imagination. The only way for me to access it was through photos and visual documentation of the war. It was not until I visited my grandmother in Viet Nam for the first time, in my early twenties, that I received photos of my family and me in Viet Nam. Because I was only a baby then, those images are both real and fictional: I could only dream of those memories of my mother holding me in her arms.

SK: Can you explain how the title of the exhibition *Viet Nam, Nebraska* evolved?

BD: In 2003 I was invited to visit the University of Nebraska–Lincoln and share my work with the community. A student gave me a photo of his father constructing a koi pond in the shape of Viet Nam. The image depicts a man in his fifties standing knee-high in a hole, laying black plastic into the soft earth. The father is smiling at the camera, happy with his creation.

Unfortunately, I have lost this photograph, and only memories of it exist. This image says a lot for those who have memories of Viet Nam, a country that they yearn for and were forced out of due to war and political persecution.

Like most immigrants and refugees to the United States, those of the first generation want to preserve their ethnic heritage and traditions. Refugees who resettled in Lincoln carried their cultural tools with them, using them to remake the landscape into something familiar, like Little Italy or Irish and Jewish neighborhoods in Brooklyn. The title *Viet Nam, Nebraska* is a way to invite discussion about what it means to be a Vietnamese American. Like the picture I just mentioned, it is about planting Viet Nam into the soil of an adopted land.

SK: In another setting, you remarked, “History is not something in the past but here and now. It is happening right now and everyone’s history is our history.” Can you talk a bit more about this?

BD: My other pleasure in life is science. When I was a child, I learned that everything is made of atoms. The atoms that make up all of us were created in stars billions of years ago. A single atom carries within itself billions of years of history, not only those we learn about in textbooks, but also those in the future.

I believe we do share history. Someone else’s history might be foreign to us, but the atoms that had been involved in that history could exist in us today. And I

Sharon Kennedy: Ông từng nói về mong muốn để tái tạo lại lịch sử xảy ra trước khi ông được sinh ra nhưng có ảnh hưởng sâu sắc đến ông. Vậy sở thích của ông về lịch sử và kể chuyện có liên quan gì đến quyết định của ông để trở thành nhiếp ảnh gia?

Binh Danh: Dĩ nhiên. Khi tôi nhìn những bức ảnh, tôi học hỏi được nhiều điều về quá khứ. Một bức ảnh mô tả một sự kiện trong quá khứ. Gia đình tôi và tôi rời khỏi Việt Nam vào năm 1975 vì những điều kiện khắc nghiệt sau chiến tranh. Tôi nhớ lại rằng mẹ tôi chỉ mang một vài bức ảnh với bà, những bức ảnh về cha mẹ bà. Bởi vì tôi lớn lên ở Hoa Kỳ, Việt Nam, lịch sử Việt Nam và sự kết nối giữa nó và tôi chỉ là cái gì đó trong trí tưởng tượng. Cách duy nhất để tôi tìm hiểu là thông qua hình ảnh và tài liệu chiến tranh. Chỉ khi mà tôi đi thăm bà ngoại của tôi ở Việt Nam khi tôi vào khoảng hai mươi mấy tuổi là lúc mà tôi nhận được hình ảnh về tôi và gia đình ở Việt Nam. Bởi vì lúc đó tôi chỉ là em bé, những hình ảnh đó vừa thực vừa hư cấu: Tôi chỉ có thể mơ về những kỉ niệm mà mẹ tôi bế tôi trong vòng tay của bà.

SK: Ông có thể giải thích tại sao ông chọn tiêu đề cho triển lãm là *Việt Nam, Nebraska*?

BD: Vào năm 2003, tôi được mời đến thăm trường đại học ở Nebraska, Lincoln để chia sẻ vào thảo luận về công việc của tôi với cộng đồng này. Một sinh viên đã cho tôi một bức ảnh của cha ông xây dựng một hồ cá theo hình dạng nước Việt Nam. Bức ảnh mô tả một người đàn ông ở tuổi ngũ tuần đứng trong một cái hố cao đến đầu gối, đặt nhựa đen vào đất mềm. Người cha

nhìn vào máy ảnh mỉm cười, thoả mãn với sáng tạo của mình. Thật không may, tôi đã đánh mất bức ảnh này và chỉ có ký ức về nó là còn tồn tại. Bức ảnh này nói lên nhiều điều về những con người có những kỷ niệm về Việt Nam, một đất nước mà họ khao khát và bị buộc phải rời khỏi bởi chính sách khủng bố chiến tranh và chính trị.

Giống như hầu hết những người tị nạn và nhập cư ở Hoa Kỳ, những người thuộc thế hệ đầu tiên muốn bảo toàn những di sản dân tộc và truyền thống của họ. Những người tị nạn tái định cư ở Lincoln mang theo những công cụ văn hóa với họ, dùng nó để tái tạo những cảnh quan ở đây thành cái gì đó quen thuộc, giống như Little Italy (nước Ý thu nhỏ) hoặc là cộng đồng Jewish (Do Thái) và Irish (Ailen) ở Brooklyn. Tựa đề *Việt Nam, Nebraska* là một cách để mời gọi thảo luận về ý nghĩa thế nào là người Mỹ gốc Việt. Giống như hình ảnh tôi đề cập đến, mọi thứ là về gieo trồng Việt Nam trên vùng đất được chúng tôi nay nhận là nhà.

SK: Trong một hoàn cảnh khác, ông từng nói rằng :“Lịch sử không phải là một cái gì đó trong quá khứ nhưng là cái hiện hữu ở đây và bây giờ. Nó đang xảy ra ngay bây giờ và lịch sử của mọi người là lịch sử của chúng ta.” Ông có thể nói thêm về điều này?

don't believe this is a stretch. To be human is to be empathic, to understand someone else stories, the good and the bad.

SK: Describe your experience working with the Vietnamese community in Lincoln.

BD: What I wanted to achieve in this project was to present a self-portrait of Lincoln's Vietnamese community, which is multidimensional: it includes people of different generations and religions, both new arrivals and those who came in 1975. Because the community is quite small compared to those in California, I was able to navigate easily from one member to the next. Someone would know someone else and put me in touch with them, and someone else would mention a temple or church I needed to photograph.

The UNL students were the most receptive to the project. I felt that they see *Viet Nam, Nebraska* as a way to be represented, to be the bridge from one generation to the next. I believe most of these students were born here in the United States or arrived as children and therefore do not have any connection to Viet Nam. As young adults in this country, they are trying to develop an identity, and being part of this project was a way to be part of the American story. I see this work as a collaboration, and during the exhibition, I hope many people visit the installation and share stories from one generation to the next.

SK: You have earned a reputation for your chlorophyll prints, which are made using a unique photographic technique in which an image is transferred onto the surface of a leaf via photosynthesis. This method seems to coincide with what you have described as the "transcendent condition of memory." Is this so, and can you tell me more about it?

BD: When I was looking at pictures of the Viet Nam War, photos of civilians being wounded or killed saddened me. I imagined that as they were bleeding and possibly dying, their essences sank into the ground, and the memories joined with the landscape. For me, a photograph is always a picture of the past, but that past is resurrected in the present moment purely by the act of looking at an image.

We can use photography to meditate on themes of death, resurrection, history, landscape, time, and our collective memories. For me, looking at pictures of war—especially those transferred onto leaves—I understand that death is within reach, and life is fragile. Acknowledging that we will die at any moment makes our lives more meaningful. And when it does happen, we know that we ultimately become part of nature.

Cover: Binh Danh. *Family Stories #2, Lincoln NE*, 2011. Archival pigmented print. Left: Binh Danh. *Mary Nguyen's Family in Front of Home*, 2011. Archival pigmented print. Center: Binh Danh. *Vietnamese-American Senior Community of Lincoln, NE*, 2011. Archival pigmented print. Right: Binh Danh. *Vivian Nguyen, Environmental Studies, UNL, Class of 2014*, 2011. Archival pigmented print. Far right: Binh Danh. *York Nguyen, Vietnam War Veteran*, 2011. Archival pigmented print. All images courtesy of the artist.

SK: In your research, you discovered the Solomon Butcher photographs of early Nebraska homesteaders. You have likened these settlers to many of the Vietnamese who left their homes to make a new life here. Describe this connection a bit more.

BD: I think this is the quintessential story of America, a nation of immigrants, an opportunity to start again, to be new. In Butcher's photographs, I saw family units, homes, and the landscape, but moreover a sense of prosperity. I thought much about those images in relation to this project. The faces might change, but the dream is still the same: a place to call home. In some of my pictures, those that show families in front of their homes, I tried to copy the composition of Butcher's photographs. We took chairs outside, and I spread family members in front of the home. In other pictures, such as those of the Vietnamese Buddhist Temple of Lincoln, Nebraska, I tried to focus on the landscape and the other houses in the background, which exist in contrast with the temple. His images are one hundred years old and depict Nebraskans as they were then. A century from now, I hope the images in this exhibition survive, so that those in the future—the offspring of these families—can look back at our time and say that was American then.

Bảo tàng nghệ thuật Sheldon xin trân trọng trình bày *Việt Nam, Nebraska*, một triển lãm nhiếp ảnh bởi Binh Danh. Nghệ thuật in ấn sử dụng chất điệp lục mà nghệ sĩ sử dụng trước đây để tạo dựng hình ảnh chiến tranh Việt Nam và đoạn phim ảnh quay hoàn cảnh của thuyền

nhân Việt Nam được hiển thị cùng với kĩ thuật chụp hình đage đương đại của ông và những hình ảnh màu và những hình ảnh chụp nhanh nhiều thế hệ mà ông thu thập được từ những gia đình người Mỹ gốc Việt tại Lincoln. Cùng nhau những bức ảnh này, theo lời của Danh, là “một lịch sử của đất” và là “một chân dung” của cộng đồng Việt Nam tại thành phố này. Danh đến Lincoln vào tháng bốn năm 2011 như một nhà nhiếp ảnh cư trú thuộc Sheldon. Ông gặp gỡ những người cao tuổi tại Trung Tâm Cộng Đồng và Văn Hoá Châu Á (Asian Community and Culture Center) và các thành viên của nhóm Liên minh thế giới châu Á (Asian World Alliance). Ông đã viếng thăm các nhà thờ và nhà chùa, các doanh nghiệp và nhà riêng để gặp gỡ và đại diện một dân số đa thành phần.

Khi Binh Danh được hai tuổi, gia đình ông đến Hoa Kỳ từ một trại tị nạn ở Malaysia. Ông lớn lên tại San Jose, California. Vào năm 2004, ông nhận được bằng thạc sĩ kĩ thuật từ đại học Stanford và hiện nay là giảng viên nhiếp ảnh tại San Jose State University. Hỗ trợ cho dự án này đã được thực hiện thông qua một khoản trợ cấp từ Quỹ cộng đồng Lincoln, thay mặt cho Quỹ Edith Madden. Đặc biệt cảm ơn các cộng tác viên của Sheldon, Trung Tâm Cộng Đồng và Văn Hoá Châu Á (Asian Community and Culture Center), nhóm Liên minh thế giới châu Á (Asian World Alliance), và Sigma Psi Zeta.

Trong cuộc trò chuyện với Sharon Kennedy, người phụ trách về văn hóa và trách nhiệm công dân, Danh nói về quá khứ và công việc của mình và quá trình hình thành *Việt Nam, Nebraska*.

BD: Niềm vui khác trong cuộc sống của tôi là khoa học. Khi tôi còn bé, tôi học được rằng tất cả mọi thứ được hình thành từ nguyên tử. Các nguyên tử làm ra tất cả chúng ta được tạo thành trong các ngôi sao hàng tỉ năm trước đây. Một nguyên tử mang trong nó hàng tỉ năm lịch sử, không phải chỉ lịch sử mà chúng ta học được trong sách vở mà còn là lịch sử trong tương lai.

Tôi tin rằng chúng ta chia sẻ lịch sử. Lịch sử của những người khác có thể xa lạ với chúng ta, nhưng những nguyên tử được tạo ra trong lịch sử đó có thể tồn tại trong chúng ta ngày hôm nay. Tôi không tin rằng đây là sự kéo dài. Làm con người là tìm được sự đồng cảm, thấu hiểu câu chuyện của những người khác, phần tốt và phần xấu.

SK: Xin ông hãy miêu tả kinh nghiệm của ông khi làm việc với cộng đồng người Việt Nam ở Lincoln.

BD: Điều mà tôi muốn đạt được trong dự án này là trình bày một bức chân dung đa chiều về cộng đồng Việt Nam tại Lincoln. Nó bao gồm tất cả mọi người thuộc nhiều thế hệ và tôn giáo, những người mới đến Hoa Kỳ và những người đến từ năm 1975. Bởi vì cộng đồng này khá nhỏ so với cộng đồng người Việt Nam ở California, tôi đã có thể liên lạc dễ dàng từ người này sang người khác. Một người nào đó biết một người khác và giúp tôi liên lạc với họ, và một người khác nhắc đến một nhà thờ hay ngôi chùa có thể giúp cho công việc chụp ảnh.

Các học sinh ở UNL là những người tiếp nhận dự án này một cách hoan nghênh nhất. Tôi cảm thấy rằng họ coi Việt Nam, Nebraska là một cách để được đại diện, là cầu nối từ thế hệ này sang thế hệ khác. Tôi tin rằng hầu hết những học sinh này được sinh ra ở đây tại Hoa Kỳ hoặc đến đây khi họ còn rất nhỏ và vì vậy không có một kết nối rõ rệt về Việt Nam. Là những người trẻ tuổi ở đất nước này, họ đang cố gắng xây dựng một bản sắc, và trở thành một phần của dự án này là một cách để trở thành một phần của câu chuyện nước Mỹ. Tôi nhìn nhận công việc này như là một sự hợp tác, và trong quá trình triển lãm, tôi hy vọng nhiều người sẽ ghé thăm và chia sẻ những câu chuyện từ thế hệ này sang thế hệ khác.

SK: Ông đã tạo dựng danh tiếng bởi in ấn sử dụng chất diệp lục, được thực hiện bằng cách dùng một kĩ thuật chụp ảnh độc đáo, chụp một hình ảnh rồi chuyển thể lên bề mặt của một lá thông qua quang hợp. Phương pháp này dường như trùng khớp với cái mà ông mô tả là “điều kiện siêu việt của bộ nhớ” Có phải như vậy không và xin ông giải thích thêm về điều này?

BD: Khi tôi nhìn những bức ảnh về chiến tranh Việt Nam, những hình ảnh miêu tả thường dân bị thương hoặc bị giết buồn lòng tôi. Tôi tưởng tượng rằng, khi mà họ chảy máu và có thể là đang chết, tinh thần của họ chìm vào mặt đất, và những kỷ niệm này hòa cùng với cảnh quan. Đối với tôi, một bức ảnh luôn luôn là một hình ảnh của quá khứ, nhưng quá khứ đó sống dậy trong giây phút hiện tại khi mà chúng ta nhìn vào bức ảnh.

Chúng ta có thể sử dụng nhiếp ảnh về chủ đề của cái chết, hoàn sinh, lịch sử, cảnh quan, và kí ức của chúng ta. Đối với tôi, nhìn vào những hình ảnh của chiến tranh, đặc biệt là những hình ảnh đã chuyển thể lên trên lá, tôi hiểu rằng cái chết là trong tầm tay và cuộc sống rất là mong manh. Nhận thức rằng chúng ta có thể chết bất cứ lúc nào làm cho cuộc sống có thêm ý nghĩa. Và khi nó xảy ra, chúng ta biết rằng chúng ta cuối cùng trở thành một phần của tự nhiên.

SK: Trong quá trình nghiên cứu, ông tìm thấy những bức ảnh của Butcher Solomon về những người nhập cư đầu tiên tại Nebraska. Ông đã miêu tả những người định cư này giống như những người Việt Nam đã phải rời khỏi nhà của họ để làm lại một cuộc sống mới ở đây. Xin ông hãy mô tả sự kết nối này thêm một chút.

BD: Tôi nghĩ đây là một câu chuyện tinh túy của Mỹ, một quốc gia của dân nhập cư, một cơ hội để bắt đầu lần nữa, để làm mới. Trong những bức ảnh của Butcher, tôi thấy những thành viên trong gia đình, nhà cửa và cảnh quan, nhưng hơn thế nữa là ý thức về sự thịnh vượng. Tôi nghĩ rằng những hình ảnh này liên quan đến dự án của tôi. Các khuôn mặt có thể thay đổi, nhưng những giấc mơ là giống nhau: một nơi để gọi là nhà. Trong một số bức ảnh của tôi, những bức ảnh mà miêu tả những người trong gia đình trước nhà của họ, tôi cố gắng để sao chép những thành phần trong những bức ảnh của Butcher. Chúng tôi kéo ghế ra bên ngoài và tôi phân bố các thành viên trong gia đình trước căn nhà. Trong những bức ảnh khác, như là đền Phật giáo của người Việt Nam tại Lincoln, Nebraska, tôi cố gắng tập trung vào các cảnh quan và những ngôi nhà trong nền phía sau mà tương phản với ngôi chùa. Các hình ảnh của ông Solomon đã tới một trăm năm tuổi và mô tả người ở Nebraska vào thời điểm đó. Một thế kỷ từ lúc này, tôi hy vọng những hình ảnh trong cuộc triển lãm này tồn tại, để những thế hệ sau, những người con cái của các gia đình này có thể nhìn lại thời điểm trong quá khứ và nói rằng đó là những người Mỹ vào lúc đó.

LINCOLN COMMUNITY
FOUNDATION

